од. XVI. Плѣвенъ, 15 февруарий 1932 год. Кн. 20.

ЛОЗАРСКИ ПРЕГЛЕДЪ

ОРГАНЪ
на Българския Лозарски Съюзъ—София.
„Revue de Viticulture“ — „Weinbau Revue“
á Pleven — Bulgarie.
Годишенъ абонаментъ 60 лева.
Редакция и администрация Плѣвенъ.

Съ отдѣли: за Лозаро-Винарскитѣ кооперации и търговска информация.

д. уредн. Г. К. Червенковъ. Ред. комитетъ: Ст. Икономовъ, Н. Мжнковъ, В. Чакъровъ и В. Стрибърни.

ЪДЪРЖАНИЕ: 1) Къмъ абонатитѣ; 2) Покана за XII Лоз. конгресъ; 3) Просаждане на лозето — К. Ивановъ; 4) Мжтнотата вината — Н. Карамболовъ: 5) Тъмното пресичане у вината — М. Стефанова; 6) Конференция на М-вото на Землед. за нтрола и пр.; 7) Германия и вноса на чужди грозда — В. Таушановъ; 8) Болестьта „Съчмясване“ по черешитѣ — В. В. Стрибърни; 9) Съюзни и дружествени; 10) Кооперативни; 11) Положението на пазаря; 12)) Хроника; 13) Книжнина.

Къмъ абонатитѣ.

Съ настоящата, 20-та книжка, списание „Лозарски прегледъ“ приключва XVI-та си годишнина.

Въпрѣки оскждниті средства, съ които е разполагала редакцията, особенно тая година, поради кризата и нелоялностьта на маса абонати отказали да се издължатъ, тя успѣваше да издава на време книжкитѣ и ето приключва годината съ 336 страници разнообразенъ и полезенъ материалъ по лозарство, винарство и овощарство.

Сп. „Лозарски прегледъ“, органъ на Бълг. лоз. съюзъ, остава единственото редовно издание, списвано при сътрудничеството на най-виднитѣ специалисти и практици лозари и винари у насъ; което най-вѣрно и пълно освѣтлява и защищава родното ни лозарство и винарство.

Въпрѣки тоя успѣхъ редакцията намира, че сп. „Лозарски прегледъ“ е далечъ още отъ онова положение, което трѣбва да заема, като просвѣтитель и защитникъ на българския лозарь, и че трѣбва още много да се работи за да се подобри и стабилизира напълно.

Не е достатъчно сътрудничеството на специалиста и подкрепата на малцината лозари и кооперации абонати, а е необходима моралната и материална подкрепа на масата лозари и всичкитѣ лозаро-винарски кооперации, за да се издигне като факторъ по изяснение и защита на многото въпроси, засѣгащи интереситѣ на лозаритѣ.

Редакцията, като благодари на сътрудницитѣ, кооперациитѣ, настоятелитѣ и абонатитѣ за даденото й съдействие, съ право се надява, че не само тѣ, а и всички останали кооперации и лозари въ страната ще я подкрепятъ идущата година.

Редакцията.

БЪЛГАРСКИ ЛОЗАРСКИ СЪЮЗЪ — СОФИЯ
улица „Гурко“ № 12.

Покана

до колективнитѣ и индивидуални членове на Българския лозарски съюзъ.

Съгласно чл. чл. 15 и 19 отъ съюзния уставъ и решението на управителния съветъ, взето въ заседанието му на 5 януарий 1932 год., протоколъ № 21, XII редовенъ лозарски конгресъ се свиква на 28 и 29 февруарий и 1 мартъ т. г. съ следния дневенъ редъ:

1. Откриване на конгреса,
2. Изборъ на бюро,
3. Поздравления (писменни),
4. Изборъ на комисия за провѣрка на пълном. и за резолюции,
5. Отчетъ на управителния съветъ за дейностьта му презъ 1931 год., на лотарийния комитетъ и на редактора на съюзния органъ сп. „Лозарски прегледъ“,
6. Докладъ на контролния съветъ,
7. Приемане отчета на управителния съветъ, на лотарийния комитетъ и на редактора на съюзния органъ и доклада на контролния съветъ за 1931 год. и освобождаването имъ отъ отговорность.
8. Даване мандатъ на новия управителенъ съветъ да закупи здание за съюзенъ домъ.
9. Реферати:
   а) Отъ Д. Овчаровъ на тема: Кредита въ лозарството и винарството, лозарски райони въ страната, обществени винарски изби— използуване и кредитиране;
   б) Отъ д-ръ инж. Никола Карамболовъ на тема: Належаща ориентировка на нашето лозарство*).
10. Гласуване резолюциитѣ.
11. Гласуване бюджета за 1932 год.
12. Изборъ на новъ управителенъ и контроленъ съвети, на редакторъ на сп. „Лозарски прегледъ“ и закриване на конгреса.

Лозарскитѣ дружества и производителнитѣ винарски кооперации, членове на Съюза, да свикатъ своевременно общо събрание за избиране на делегати за конгреса.

Преписъ отъ протокола заедно съ списъка на членоветѣ съ обозначение пространството на лозята, притежавани отъ всѣки единъ да се изпратятъ въ съюзната канцелария най-късно до 20 февруарий тази година.

София, 5.I.1932 год.

Управителенъ съветъ:

Председатель: **Ив. П. Бързаковъ.**

Подпредседатели: **Д-ръ Ас. Дянковъ и Ат. Славовъ.**

Секр.-касиеръ: **Д. Бъчваровъ.**

Членове: Г. К. Червенковъ, Ив. Джелеповъ, Кр. Нановъ, Д. Овчаровъ И. И. Хранковъ, М. Карапановъ, Н. Мънковъ и Ал. Серафимовъ

---

*) Б. Р. Въ поканата печатана въ кн. 18 и 19 бѣ помѣстенъ рефератъ отъ В. Чакъровъ, обаче г. Чакъровъ се отказа да го чете, защото материята му се включвала въ реферата на г. д-ръ Н. Карамболовъ.

Коста Ивановъ
Оп. станция — Плѣвенъ

Просаждане на лозето

Подъ думата просаждане ще разбираме засаждане на нови лози на мѣстото на липсалитѣ такива.

При посаждане на ново лозе не се прихващатъ всичкитѣ лози. Кога повече, кога по-малко, но всѣкога известенъ процентъ изсъхватъ. За нормално се смѣта, когато процента на неприхванатитѣ лози е 2—5%. Ако неприхваналитѣ се лози сѫ повече — 5—15% това показва че или лозитѣ сѫ лошокачествени или пъкъ почвата не е подготвена добре. Има случаи кѫдето липсватъ до 25% пъкъ и повече. При нереголвана почва процента на неприхванатитѣ лози макаръ и доброкачествени да сѫ тѣ, е всѣкога голѣмъ 25—30%.

За да ни бѫде лозето редовно, ние ще трѣбва да се грижимъ за просаждането му. Трѣбва още на есень, следъ просаждането, да провѣримъ колко отъ посаденитѣ презъ пролѣтьта лози сѫ изсъхнали, тѣхнитѣ мѣста се отбелезватъ и още сѫщата есень имъ се изкопаватъ дупкитѣ, като всичката пръсть се изхвърля изъ дупката навънъ. Така изкопани дупкитѣ още на есень, пръстьта се разлага отъ действието на валежитѣ и студътъ, дупката се пълни презъ зимата съ снѣгъ и вода, на пролѣть при разтопяване на снѣга дупката събира почти всичката излишна вода, която би се оттекла, задържа я въ себе си за по-дълго време и така водата попива въ по-долнитѣ пластове на почвата.

Презъ пролѣтьта рано, въ края на месецъ мартъ и началото на априлъ, се пристѫпва къмъ самото просаждане. За цельта се избиратъ първокласни облагородени вкоренени лозови прѫчки на които коренитѣ се порѣзватъ на 5—6 см. дължина а лѣторастътъ на 2—3 видими пѫпки, потопватъ се въ каша отъ лайна и се посаждатъ, като следъ прибъскването на коренитѣ съ ситна и влажна пръсть се слага и по нѣколко шепи добре прегорѣлъ овчи торъ, който се размѣсва съ пръстьта. Ако почвата е суха то лозитѣ се поливатъ още при посаждането и следъ това се покрива лозата съ влажна пръсть, като се внимава купчината която се прави, да не бѫде много голѣма. Така посадена лозата презъ пролѣтьта покарва и се развива правилно. Презъ лѣтото трѣбва да се полагатъ грижи за просаденитѣ лози, тѣ трѣбва редовно да се ровятъ, за да се унищожаватъ както бръмбаритѣ и ларвитѣ, които биха унищожили покарващитѣ пѫпки, така сѫщо и да се премахватъ роснитѣ коренчета. За просаждане се избиратъ лози присадени на буйнорастящи подложки, за да могатъ съ развитието си да настигнатъ по рано насаденитѣ такива.

Освенъ съ облагородени вкоренени лозови прѫчки просаждането на младото лозе може да стане и съ укоренени дивачки, като монтикола (Rup. du lot) се предпочита предъ другитѣ.

Просадено лозето съ дивачки, следъ като тѣ се уловятъ и засилятъ, на идущата пролѣть се присаждатъ било на зрѣло или на зелено.

Така просадено лозето още презъ втората година, дава отлични резултати. Лозичкитѣ се усилватъ и къмъ 4—5 година тѣ по своята сила сѫ почти еднакви съ останалитѣ лози които не сѫ просаждани.

Обаче, когато съ просаждането се закснѣе съ 2—3 години, лозето е станало 4—5 годишно, просаждането се много затруднява.

Просаденитѣ лози, колкото и да ги подбираме при посаждането, се развиватъ слабо, и такива си и оставатъ. рѣдко отъ тѣхъ нѣкоя лоза може да настигне другитѣ.

Сѫщото нѣщо е и съ дивачкитѣ. Ето защо просаждането на възрастнитѣ лозя е много мѫчно, резултата е не така добъръ както при младитѣ едногодишни лозя. Затова на лозаря се налага да просажда лозето си още въ втората година.

Причината да се развиватъ просаденитѣ лози бавно въ възрастнитѣ лозя е тая, че тѣ се задушаватъ отъ околнитѣ буйни лози, а отъ друга страна и филоксерата която вече е нападнала коренитѣ на по възрастнитѣ лози, напада и току що покарващитѣ млади корени на просаденитѣ лози и ги отслабва до известна степень.

Опититѣ, които нѣкои частни стопани сѫ правили, подтвърждаватъ това.

Така напримѣръ има винени лозя, които сѫ садени на разстояние 1·4 м. на 2 м., очевидно е че тукъ остава много отъ почвата неизползваема. За да се избѣгне това, въ последствие, когато лозето е вече 10—15 годишно стопанина посажда между двата реда новъ такъвъ и растоянието между лозитѣ вмѣсто 1·40 на 2 м. става 1·4 на 1 м. Този новопосаденъ редъ, макаръ че лозитѣ сѫ избрани буйно-растящи, макаръ че се поливатъ торятъ и пр. и макаръ че почти всички сѫ се изловили тѣ се развиватъ много слабо, главинитѣ сѫ слаби а сѫщо така и плодородието имъ е слабо; а да се развиватъ слабо причината е, че тѣ сѫ задушаватъ отъ буйнитѣ и по-рано засадени лози, а и филоксерата ги отслабва като напада коренитѣ имъ.

Така че старо американско лозе се много мѫчно попълва — просажда. Резултата не е добъръ.

Такива стари лозя могатъ до известна степень да се попълнятъ съ отводи (далдарми) както това се практикува при старитѣ (нашенскитѣ лозя). За тая цель се избира една добре развита и дълга прѫчка, която се превива къмъ земята, изкопава се трапъ дългъ 1·20—1·40 м. и дълбокъ 25—30 см. прѫчката се полага въ трапа и се прибъсква, върхътъ на прѫчката се порѣзва и се поставя свободенъ надъ земята, като му се оставятъ 1—2 развити пѫпки върху които се направя малка купчина отъ влажна и рохка пръстъ, или пъкъ може и да не се покриватъ. Останалитѣ пѫпки се премахватъ съ остро ножче преди още прѫчката да е положена въ трапа. Така положена прѫчката, безъ да бѫде отрѣзана отъ стария кютукъ още презъ първото лѣто се добре укоренява и засилва, тя още презъ сѫщата година може да даде 2—3 чепки грозде. Следъ като така положената прѫчка (отводъ далдарма) се усили тогава се отрѣзва до майчиния кютукъ и новообразуваната лоза започва сама да живѣе и да дава плодъ, а това става още на 2-та година.

Така по тоя начинъ, може до известна степень да се запълнятъ празднитѣ мѣста въ старото лозе, обаче получилитѣ се нови главини не отиватъ за дълго време, защото това сѫ лози съ корени на нашенска лоза, тѣ бързо се нападатъ отъ филоксерата и тъкмо въ момента когато трѣбва да даватъ наймного плодъ, започватъ да слабѣятъ и загиватъ. Съ силно торение може за известно време да се запазятъ.

Така, че като най-резултатно си остава просаждането още въ втората и третата години, пропуснатъ ли се тѣ, по-нататъкъ просаждането става не така резултатно.

Миналата пролѣть много отъ посаденитѣ лозя дадоха голѣмъ % неприхванати прѫчки, тая пролѣть тѣ трѣбва на всѣка цена да се просадятъ, като просаждането имъ се замисли още отъ сега.

Ник. Карамболовъ.

Мѫтнотата на вината.

Въ винарската практика и търговия презъ всички сезони на годината се срѣщатъ повече или послабо мѫтни вина. Обикновенно мѫтното вино е нежелано. Купувачитѣ и консуматоритѣ избѣгватъ, обикновенно, мѫтнитѣ вина. Причината за това въздържане спрямо мѫтното вино лежи въ това, че такова вино отъ една страна нѣма добъръ изгледъ, отъ друга — повечето такива биватъ болни. Наистина не всѣко помѫтняване е злокачествено, не всички вина, които сѫ мѫтни сѫ болни, но, както това е известно на мнозина, повече отъ заболяванията на виното и то найтежкитѣ сѫ придружени съ помѫтняване. Често пѫти се случва съвършенно бистри вина да помѫтнѣятъ. Това всѣва страхъ и опасения, задава грижа на винаря производитель или търговецъ. Често пѫти опасенията сѫ съвсѣмъ безпредметни, въ едни случаи помѫтняването е само временно, не е съпроводено съ сѫществени промени въ вкуса и състава. Не е рѣдко, обаче, съ право можемъ да се страхуваме, напр. при случаи, когато помѫтняването е трайно или последвано отъ сѫществени промѣни въ вкуса, дъха, химическия съставъ. Затова въ винарската практика и търговия отъ голѣма важность е да могатъ да се разпознаватъ и опредѣлятъ причинитѣ на всѣко помѫтняване, на какво се дължи мѫтнотата на дадено вино. Познаваме ли причинитѣ на дадено помѫтняване, то ние можемъ да предприемемъ и съответнитѣ мѣрки за неговото избистряне или лѣкуване.

Всѣкога мѫтнотата на вината се дължи на една отъ следнитѣ причини:

1. Вследствие на недостатъчното избистряне веднага следъ ферментацията. Съ такава мѫтнота се срѣщаме предимно презъ есеньта, следъ тихата ферментация, при съвсемъ младитѣ вина;

2. Вследствие силно охладяване на виното и отдѣляне на кристалчета отъ виненъ камъкъ. Такива помѫтнявания срѣщаме следъ всѣки голѣмъ зименъ студъ, а сѫщо и лѣте при изстудяване на нѣкои вина въ ледъ;

3. Вследствие недостатъци на виното въ връзка съ неговия химически съставъ. Съ такива случаи се срѣщаме следъ претакане на вината и излагането имъ на въздуха;

4. На биологични причини:

а) Вследствие на бактерийна зараза и заболяване (както при превръщането, провлачането и др.). Тия помѫтнявания се срѣщатъ най-вече презъ лѣтото;

б) Вследствие съживяване и множене и дрождето. Съдържащитѣ още значително количество неотферментирала захарь вина при затопляне на времето, обикновенно餘 пролѣтно време, започватъ да доферментиратъ. Дрождето се множи и такива вина повече или по-малко помѫтняватъ. Съ подобни случаи се срѣщаме най-вече презъ пролѣтьта. Въ изключителенъ случай помѫтняване, може да се появи въ сѫдъ, отъ който кальта не е била отстранена, следъ разтърсване или раздвижване на сѫда.

Всѣко отъ тѣзи помѫтнявания има свои характерни белези, особенности както и начинъ на отстранение.

Така:

1. *Мѫтнотата вследствие недостатъчно избистряне* е само временна, не носи никакви опасности, не се придружава отъ лошъ вкусъ и дъхъ. Въ нѣкой случаи се чувства само дъхъ на джибри или каль. При микроскопичния прегледъ се виждатъ дрождени клетки, частици отъ зърното, кристалчета виненъ камъкъ и т. н. Мѫтнотата изчезва

постепенно отъ само себе си, като мѫтилката се утайва на дъното на сѫда. Изкуственото бистрене съ желатинъ, филтруване въ повечето случаи не помага. Излагането на студа напротивъ, ускорява избистрянето.

2. *Помѫтняването нѣкои бистри вина вследствие на студа* е само временно, не носи голѣми опасности, не се последва отъ злокачествени промѣни въ вкуса и дъха. Въ нѣкой случай се чувствува едно слабо загрубяване на вкуса, киселинитѣ на езика се чувствуватъ порѣзко. Микроскопичния прегледъ на такова вино показва изобилие кристалчета отъ виненъ камъкъ. Следъ утайването на последния, виното се избистря отъ само себе си. Такова помѫтняване се наблюдава въ млади едно и двегодишни вина, наляти въ бутилки още презъ пролѣтьта или лѣтото въ бистро състояние.

3. *Помѫтняванията вследствие недостатъци на виното* сѫ опасни помѫтнявания. Тѣ се придружаватъ съ промѣна въ вкуса, дъха, цвѣта, съ промѣна въ химическия съставъ на вината.

Помѫтняванията отъ този родъ могатъ да се дължатъ на едно отъ следнитѣ пресичания:

а) На кафяво (оксидарно) пресичане на виното. Цвѣта се измѣня въ кафявъ, шоколадовъ, нѣкога въ кафяво-черенъ. Виното получава дъхъ на варено. Получава се тъмна утайка съ парцалковиденъ видъ отъ утаяната багрилна материя. Утайката е неразтворима въ киселина. Вината се предпазватъ отъ такова пресичане съ сѣренъ двуокисъ (метабисулфитъ).

б) На синьо пресичане на виното, последното се случва най-вече при червенитѣ вина. Виното промѣня цвѣта си въ синьо-мастиленъ цвѣтъ. Получава се и дъхъ на металъ. Появилата се утайка има праховиденъ характеръ, леко се надига при разклащане, съ пепелявъ до кафяво-синь оттенъкъ. Утайката само частично се разтваря въ солна киселина. Съ желта кръвна соль дава реакция на желѣзо. Подъ микроскопа се наблюдаватъ отдѣлни или словени въ колонии неправилни частици. Помѫтняването е временно. Въ покой мѫтилката се утайва и виното отново се избистря. Следъ ново претакане на въздуха то може пакъ да помѫтнѣе. Вина съ този недостатъкъ се предпазватъ отъ помѫтнѣване като се подсилятъ съ лимонова (винена) киселина.

в) На бѣло, сѫщо желѣзно, пресичане на виното. Последното се случва най-вече при бѣлитѣ вина. Нѣкои бѣли вина, макаръ и да сѫ били бистри, следъ претакане или излагане на въздуха получаватъ млѣковидно помѫтняване. Вкуса се слабо промѣня. Получава се слаба праховидна, бѣла утайка. Подъ микроскопа има подобенъ изгледъ на утайката при синьото пресичане. Дава сѫщо реакция на желѣзо. Това помѫтняване се избѣгва чрезъ отстранение на по-голѣмата доза отъ желѣзо въ виното (по Мьослингеровия методъ) и чрезъ подсилване съ лимонова или винена киселина.

4. *Едни отъ помѫтняванията на биологична почва сѫ опасни.* Такива сѫ ония, които се дължатъ на силна бактерийна зараза. Други сѫ само временни, както това бива при допълнителна ферментация на сладникавитѣ вина. Помѫтняванията на бактерийна почва сѫ болестни и сѫ трайни до тогава, докато виното не се излѣкува. Такова помѫтняване не изчезва отъ само себе си. Отстраняватъ се чрезъ лѣкуване. Помѫтнявания отъ този родъ се придружаватъ съ промѣни на вкуса, на дъха, на цвѣта, на хим. съставъ. Въ повечето случаи сѫщевременно се наблюдава отдѣляне на мехурчета отъ вѫгледвуокисъ. Подъ микроскопа се наблюдаватъ изобилие отъ бактерии.

При помѫтняванията вследствие на допълнителна ферментация сѫщо се наблюдаватъ мехурчета. Вкусови промѣни, обаче, освенъ слабъ рѣзъ не настѫпватъ. Подъ микроскопа се наблюдаватъ изобилие дрождени клетки.

Отъ току-що направения кратъкъ прегледъ на виненитѣ помѫтнявания се вижда, че не всѣко мѫтно вино е лошо, долнокачествено, за пренебрегване вино. Случайнитѣ помѫтнявания и мѫтнота, които не сѫ съпроводени съ промѣни въ вкуса, дъха, цвѣта, състава могатъ всѣчога да бѫдатъ леко отстранени, бистротата и добрия изгледъ на виното възстановено, търговската му стойность запазена. Нека не се изпуска изпредвидъ, обаче, че трѣбва да се стремимъ да произвеждаме и предлагаме бистри вина, защото качественъ и ценетъ търговси артикулъ сѫ бистритѣ и кристално бистритѣ вина.

М. Стефанова-Христова

Тъмното пресичане у вината.

Една отъ доста широко разпространенитѣ болести на вината отъ тазъ годишната реколта е тъмното пресичане.

Следъ периода на преферментирането, докато виното се намира въ сѫда то запазва своя нормаленъ видъ. Щомъ обаче дойде въ съприкосновение съ въздуха въ продължение на повече или по-малко време започва да потъмнява и да се размѫтва.

Интензивностьта на това състояние се намира въ зависимость отъ по-слабата или по-силна форма на заболяване.

Тази болесть се дължи на гѫбичката известна подъ името Botritis cinerea, която се развива върху гроздето. Особено благоприятни за нейното пакостно развитие сѫ годинитѣ съ топла и влажна есень. Сивия прашецъ, съ който се покриватъ зърната и дръжкитѣ имъ презъ време на узрѣването се дължи на тази именно плѣсень.

Действието на Botritis cinerea върху гроздовитѣ зърна е двойно: отъ една страна тя отнима хранителни материи необходими за нейното собствено развитие, отъ друга, като разрушава люспицитѣ, подпомага изпаряването на водата и концентриране на мѫстьта почти на половина.

Тя разрушава и използва повече киселинитѣ въ гроздето отколкото захарьта.

Азотнитѣ вещества сѫщо намаляватъ и въ последствие развитието на ферментацията отива неблагоприятно. Разрушава се сѫщо типичния за сорта букетъ, а виното се обогатява съ повече глицеринъ и разни декстринови вещества. Не е обаче само това действието на Botritis cinerea. Главната пакость се състои въ обстоятелството, че тя представлява източникъ на единъ диастазенъ ензимъ, който има способностьта да поглъща кислорода отъ въздуха и да го пренася върху вещества, които се окисляватъ лесно въ известни срѣди.

Този ензимъ, известенъ подъ името „оксидаза“ не се разрушава презъ време на ферментацията и причинява въ последствие въ виното явление, известно подъ името пресичане — тъмно за червенитѣ вина и жълто за бѣлитѣ, които могатъ да се обобщатъ като оксидазни пресичания.

При червенитѣ вина, заболѣли отъ оксидазно пресичане, ако оставимъ следъ прехвърлянето въ чаша или по-малъкъ сѫдъ вино въ съприкосновение съ въздуха, забелезва се въ продължение на нѣколко часа или 1—2 дена едно измѣнение на общия видъ на виното. Това измѣнение започва съ утаяването на багрилнитѣ вещества, които падатъ на дъното въ форма на кафяво боядисана каль.

Течностьта надъ нея, която често пѫти може да бѫде бистра, потѫмнява постепено и може при силно оксидазно присичане да почернѣе съвършено, като получава лугавъ вкусъ. Разбира се, тукъ иматъ значение и сорта отъ който е получено виното и интензивностьта на цвѣта му.

Виното изгубва своя ароматъ и характеръ, като добива вкусъ на варено.

Бѣлитѣ вина не даватъ голѣма утайка както червенитѣ, а само промѣнятъ цвѣта си, въ жълто до черно при силно пресичане; потъмняватъ, като добиватъ сѫщия вкусъ на варено вино.

Подъ микроскопа въ подобни вина се виждатъ множество бактерии въ форма на пръчици, аналогични съ бактериитѣ на превръщането, което показва, че болнитѣ отъ пресичане вина представляватъ подходяща срѣда за развитието на още по-тежката болесть — превръщането. Забелязватъ се сѫщо остатъци отъ разрушената багрилна материя.

Химическитѣ измѣнения, които ставатъ съ подобни вина, не сѫ напълно проучени. Забелязва се едно увеличение на глицерина и екстракта причинени отъ множеството декстринови вещества, намаляване на киселиностьта, винения камъкъ. Става известна модификация на азотнитѣ материи; багрилнитѣ материи се окисляватъ като се отчасти утаяватъ. Отъ всички съставни части на виното, най-голѣми изменѣния претърпяватъ дѫбилнитѣ материи resp. танина, алкохола, естеритѣ. Образува се голѣмо количество алдехиди, които придаватъ на виното вкусъ на старо вино или варено.

Тъй като причинительтъ на тъмното пресичане е известниятъ ензимъ „окзидаза“ продуциранъ отъ гѫбичката Botritis cinerea, то при лекуването на болнитѣ вина, нашата цель ще бѫде да се отстрани окзидазата.

Най-сигурно се постига това съ загрѣване поне 3 минути при температура 65^0—70^0.

Този начинъ, обаче, при нашитѣ примитивни условия на винарствуване е трудно приложимъ, поради специалнитѣ апарати, които за цельта сѫ необходими.

Затова като другъ ефикасенъ начинъ на третиране подобни вина е по-силното сулфитиране.

Необходимо е предварителното опредѣляне нужднитѣ дози отъ калиевъ метабисулфитъ, който споредъ степеньта на пресичането може да се движи между 8—15 грама на хектолитъръ.

Подходящата доза се опредѣля съ малки количества вино.

Следъ надлежното сулфитиране виното се оставя въ покой около 3 дни следъ което се прехвърля, за да поеме повече въздухъ. По този начинъ се спомага възстановяването на цвѣта и по-лесното разрушаване на оксидазата.

Сѫщевременно съ тази операция се препорѫчва прибавянето на танинъ и желатинъ за по-лесно избистряне.

Български лозари,

ПОСЕТЕТЕ масово XII-я лозарски конгресъ, който се свиква на 28 и 29 февруарий и 1 мартъ т. г. въ София.

ПѪТУВАНЕТО по Б. Д. Ж. ще е съ $50^0/_0$ намаление. Искайте удостовѣрения и карти отъ Българския лозарски съюзъ, ул. „Гурко“ 12.

Конференция на Министерството на земледѣлието за контрола и организация износа на грозде, овощия и зеленчуци отъ България.

Нарастналия износъ на грозде и овощия само за нѣколко години до 1321 вагона, съ тенденция къмъ постоянно увеличение, налага и известни грижи отъ страна на държавата за правилното организирване на износа както и за урегулирването на пазаритѣ у насъ въ зависимость отъ международнитѣ такива, за да се избѣгватъ за въ бѫдеще евентуалнитѣ загуби и разочарования както за производители така и за експортьори.

За цельта се прокара специаленъ законъ за експортния институтъ който обаче цѣла година стои само на книга, безъ голѣми изгледи да се организира въ скоро време както трѣбва така необходимия експортенъ институтъ.

Като че само за подобни отъ жизнено значение за цѣлия ни стопански животъ мероприятия не могатъ да се намѣрятъ нѣколко милиона лева.

Тъй като специално правилния износъ на грозде и овощия зависи до голѣма степень и отъ ефикасния държавенъ контролъ, който трѣбва да се упражнява относно тѣхната доброкачественость, здравина, подходяща опаковка и пр., а това могатъ при нашитѣ условия да изпълнятъ само органитѣ на Министерството на земледѣлието; — то заслужава да се отбележи съ задоволство живия интересъ, който особенно последната година проявява въ това отношение нашето Министерство на земледѣлието.

Плодъ на тѣзи грижи бѣ учредената миналата година така да се каже пробна контрола при износа на гроздето, отъ страна на Министерството и неговитѣ органи въ провинцията.

Поукитѣ отъ миналогодишната контрола при износа, както и желанието на Министерството да се взематъ правилни и подходящи мѣрки за подготовката и организацията износа за идущата година, накараха Министерството на земледѣлието да свика на 21, 22 и 23 януарий въ София специална конференция, въ която участвуваха представители на всички заинтересовани и компетентни учреждения и крѫгове а именно: Министерства на Търговията и Желѣзницитѣ, Търговскитѣ камари, Лозарския съюзъ, сдружението на експортьоритѣ на грозде и овощия, фабриканти на опакованенъ материалъ и др. специалисти.

Конференцията имаше да се занимае съ следния дневенъ редъ:

1) Измѣнение и допълнение наредбата за контрола на гроздето, овощията и зеленчуцитѣ предназначени за износъ.

2) Унификация и опредѣляне на амбалажния материалъ за сѫщитѣ артикули.

3) Организация износа на горнитѣ артикули.

Конференцията се откри и председателствува отъ главния секретарь при Министерството г-нъ Юрд. Илийчевъ, който изтъкна много сполучливи значението на гроздовото, овощно и зеленчуково производство въ нашия бѫдещъ износъ, при новата трансформация на земледѣлското производство която ни се налага.

Около първия въпросъ за контрола при износа, станаха оживени спорове главно да бѫде ли той задължителенъ за всички изнасяни вагонни пратки или да запази досегашния условенъ характеръ на контрола, т. е., че могатъ да се провѣряватъ при нужда всички пратки: но тази провѣрка не е задължителна.

Тъй като се изтъкна, че на първо време е практически невъзможно на агрономическитѣ контролни органи съ които ще разполагаме да провѣряватъ задължително всѣка пратка — то остана досегашното положение т. е. ще се провѣряватъ само тѣзи пратки, които намѣрятъ за добре контролнитѣ органи, като ще се прави по-щателна предварителна провѣрка на опаковачнитѣ пунктове.

После, самия фактъ, че сѫществува държавенъ контролъ, е едно плашило за производители и търговци и едно предупреждение, че ако не бѫдатъ добросъвѣстни ще има за тѣхъ санкции като глоби, непозволяване на износа и пр.

Освенъ това, ако бдителното око на контролата пропустне недоброкачественна стока въ изнесенитѣ вагони, търговскитѣ аташета, които ще следятъ въ странство за сѫдбата на българската стока, ще държатъ въ течение върховната контролна комисия, която ще може да се справи съ тия, които съ своята недоброкачественость носятъ загуби за себе си и за народното ни стопанство.

Дава се право на Върховната контролна комисия да преглежда и евентуално спира износа на всички спорни и неспорни вагони, когато констатира, че сѫдържатъ нодоброкачественна стока.

Праткитѣ съ негодно грозде и овощия не само че се спиратъ, но върховната контролна комисия има право да глобява съответнитѣ експортьори, като глобата имъ се задържа отъ внесената отъ всѣки експортьоръ преди износа — гаранция.

Така попълненъ и разширенъ миналогодишния правилникъ за контролата съ запазени районни контролни комисии и пр. за да има нуждната тяжесть ще се прокара като законъ.

По втората точка относно амбалажа сѫщо се развиха продължителни дебати.

Изтъкна се голѣмото значение отъ уеднакваване на опаковката, нейната старателна изработка и приспособяването ѝ къмъ изискванията на съответнитѣ пазари.

Миналата година наредъ съ италиянската щайга се прие отъ една комисия, назначена отъ Министерството на земледѣлието единъ български типъ холандска щайга съ размѣри 52 см. дължина, 33 см. ширина, и 10 см. височина.

Особенностьта на този типъ щайга се състоеше въ съединителнитѣ колони по 4-тѣ ѫгли на правоѫгълника, които колѣна на края се изострятъ въ формата на пресѣченъ конусъ, а не на пресѣчена триѫгълна призма, както е въ оргиналната холандска щайга.

Изостренитѣ конуси служеха за по-доброто прикрепване и превозване на нареденитѣ една върху друга щайги въ колитѣ за превозъ до гаритѣ и въ вагонитѣ които пренасяха щайгитѣ до чужбина

Едногодишното употрѣбление на този български типъ холандска щайга доказа, че тя има и нѣкои лоши страни, а именно: неудобствата за бързото разтоварване на вагонитѣ въ мѣстоназначението имъ въ чужбина и при разноса отъ амбулантнитѣ търговци, които не сѫ за пренебрегване на европейскитѣ овощни пазари.

Приеха се сѫщитѣ размѣри на българската щайга, която се вече наложи на чуждитѣ пазари, като се изостави само конусообразното заостряне на ѫгловитѣ колѣна, т. е. както това е въ оргиналната холадска щайга.

За удобство при пренасяне на продуктитѣ отъ производителнитѣ центрове до отправнитѣ гари се приеха малки 5 см. чепове, които ще се поставятъ въ диагоналенъ редъ за поустойчиво закрепване на щайгитѣ при превоза имъ съ коли или камиони.

Сѫщитѣ чепове, които не сѫ задължителни, при нареждане на стоката въ вагонитѣ, се отстраняватъ и съ това се постига желаното улеснение за бързото разтоварване на вагонитѣ въ чужбина.

Така българския типъ холандска щайга се приближава по форма до първоначалния холандски типъ, като само размѣритѣ оставатъ различни.

По въпроса за амбалажната хартия и нейнитѣ шарки, не се взе окончателно решение, а се остави свобода на износителитѣ.

Удобрената новъ типъ българска щайга заедно съ обикновената италиянска ставатъ задължителни и фабрикантитѣ на щайги не могатъ да произвеждатъ други такива, безъ да иматъ изрично предварително съгласие за това отъ Върховната контролна комисия.

Стариятъ типъ български холандски щайги ще се употрѣбятъ за износъ отъ търговцитѣ които иматъ запаси отъ такива, до крайната дата 15 ноемврий т. г.

Третата и последна точка отъ дневния редъ на конференцията бѣ сжщо предметъ на изчерпателни разисквания.

Предстои да се организираме добре, както вжтре у насъ, така и въ чужбина, кждето горнитѣ наши артикули намиратъ вече единъ добъръ и сигуренъ приемъ.

Благодарение на случайното и неорганизирано участие на звани и незвани въ износната търговия съ овощия не само че се реализирватъ голѣми загуби заради неопитность, но се внася хаосъ и нестабилность въ пазаря, отъ което страдатъ всички експортьори, а сжщо така и производителитѣ, които се мамятъ отъ лъжливи и неоправдаеми переспективи за високи цени въ чужбина.

Затова въ конференцията се взе решение, да се извършва едно заререгистрирване на фирмитѣ които ще се занимаватъ съ износъ на овощия и зеленчуци, предъ Върховната котролна комисия.

Направиха се сжщо пожелания за уреждането на една централна добре организирана служба за осведомяване на производители и търговци върху положението и ценитѣ на мѣстнитѣ и чуждестранни пазари.

За всичко това обаче трѣбватъ специални кореспонденти въ страната и мрежа отъ търговски аташета въ чужбина.

Накрая се подчерта значението отъ уреждането на договори, конференции и издействуването на специални контингенти, премахване на валутнитѣ прѣчки и пр. съ държавитѣ кждето е възможенъ нашия износъ на грозде, овощия и зеленчуци.

Изтъкна се сжщо, че въпроса за бързия превозъ, приспособяването на достатъчно специални вагони, които да отговарятъ на разрастващия се износъ, трѣбва да намѣри своето навременно благоприятно разрешение.

Следъ изчерпване на дневния редъ конференцията бѣ закрита отъ главния секретарь при Министерството на земледѣлчето г-нъ Ю. Илийчевъ, който благодари отъ името на Министерството на всички участвуващи за ценнитѣ съвети и указаното съдействие за изкарване на добъръ край предвидената въ дневния редъ програма.

Подчерта се сжщо, че Министерството на земледѣпието за въ бждеще много по осезателно ще се грижи и подпомага лозарството и овощарството съ огледъ за реализирването на единъ масовъ и правиленъ износъ на грозде, овощия и зеленчуци.

В. Ч.

Лозари! Отпразднувайте тържествено патрония лозарски праздникъ „Зарѣзанъ“ на 14 февруарий, като устройте вечеринки и излети до лозята, на които проагитирайте необходимостьта отъ сдружаването на лозаря за борба и просвѣта!

Василъ Таушановъ — Geisenheim.

Германия и вноса на чужди грозда.

Ангажирайки стопанина своето внимание въ ежедневната технична стопанска дейность, трѣбва да държи смѣтка сѫщо така за условията и промѣнитѣ, които се извършватъ сега, или предстоятъ въ близкото и далечно бѫдеще въ пазаря — съ който неразривно е свързанъ лозаря въ стремежа да търси пласментъ за своето производство.

Преживяваната криза не щади никое производство и почти никоя държава. По силата на този фактъ управленията търсятъ изходъ. Страна, въ която кризата се чувствува силно, засѣга всички производствени клонове, раздрусва изъ основи националното стопанство и връзкитѣ му съ чужбина, е Германия. Тя е важенъ обектъ на нашата експортна търговия. Моята задача е обаче, по-скоро да изтъкна специално нѣкои моменти, съ които е свързанъ поминъка на нашия лозарь. Тукъ нашитѣ грозда, както е известно намѣриха добъръ приемъ. Поради голѣмия вносъ, който Германия прави, ние разчитаме именно тамъ да насочимъ тежестьта въ експорта на нашитѣ грозда. Това става за смѣтка на други страни вносителки, които ние измѣстваме и ще се стремимъ да правимъ това. Заедно съ това, докато у насъ износа се почна съ липса на стока за експортъ, времето ще налага съ по-голѣма тежесть покрай другото, по-голѣми усилия за да се направи гроздето по конкурентноспособно. Въ тази економическа борба не ще бѫдатъ изключени разочарованията, защото както всѣка стока, на международния пазаръ, комилицирани сѫ много факторитѣ опредѣлящи цената. Лозаря у насъ почувствува първитѣ удари. Ние не сме стигнали страшното положение на Унгария, чието грозде се продаваше по 5—6 лв. кгр., която е заставена да изнася, защото още по-зле би било, ако това грозде би останало въ страната за вино, все пакъ не трѣбва да се абстрахираме отъ неблагоприятнитѣ възможности. Ако не може да се изяде и изпие онова, което нашия лозарь произвежда, то ще трѣбва излишъка да се изнесе. По силата на този императивъ, производитель, посрѣдникъ и държава, трѣбва да търсятъ срѣдства за това.

Но докато странитѣ износителки настойчиво търсятъ пазари за излишнитѣ си продукти, странитѣ вносителки се ограждатъ съ високи митнически бариери. Това се върши съ цель, не само да се получатъ нови срѣдства за пасивнитѣ държавни бюджети, но да се поощри и предпази отъ конкуренция националното производство. Германия въ този моментъ напрѣга всички свои сили и срѣдства, които биха обезпечили нейната економическа независимость. Обсѫждатъ се мѣрки за развитието на всички производствени клонове на земледѣлското стопанство да се доведатъ до размѣри, че да задоволятъ нуждитѣ на Гермения. „Германия може и трѣбва сама да се изхрани, тя не може да яде своитѣ машини, напротивъ тѣ ще я изѣдътъ, тя трѣбва сама да си помогне и пр.“ — сѫ лозунги на деня, програми на партии. Вноса на плодове отъ чужбина, макаръ и не тъй страшенъ, по отношение на общия вносъ, естествено, ще трѣбва да се освободи и отъ него. Въпроса за десертнитѣ грозда въ Германия е сложенъ на дневенъ редъ. По този поводъ искамъ да отдѣля нѣколко думи съ лозаря, смѣтайки, че не биха му били съвсемъ безполезни.

Като откликъ на лозунга за самоизхранването на Германия въ областьта на лозарството, инициативата се подема отъ организацията на лозаритѣ. Въ областьта Райнгау, сърдцето на нѣмското лозарство, откриването на първия традиционенъ день на лозаритѣ въ Geisenheim a. Rh., стана въ присѫтствието и съучастието на много официални лица и специалисти.

Изнесоха се нѣколко реферати, свързани съ посочване срѣдствата за преуспѣване на нѣмското лозарство и винарство. Но това, което най живо засѣга интереситѣ на нашия лозарь, това бѣ реферата на г. Бийрманъ, преподаватель въ Лоз. вин. градинарско училище въ Гайзенхаймъ върху — „Десертнитѣ грозда“. Този рефератъ и разискванията върху него въ сѫщность съсредоточиха вниманието на лозаритѣ и специалиститѣ. Референчика проследявайки движението на вноса на чуждитѣ грозда въ Германия презъ последнитѣ 20 години, съпостави на това и ежегодно влошаващето се положение на нѣмския лозарь, приходитѣ, които държавата получава отъ мита и загубитѣ, които понася нѣмския лозарь. Многобройнитѣ статистически данни и диаграми говорѣха убедително на присѫтствующитѣ. Азъ съмъ убеденъ, че едва ли имаше присѫтствующъ лозарь, който да не се убеди, че вноса на чуждитѣ грозда въ Германия е една напасть за него. Той сигурно ще се помѫчи и по-конкретно да реагира срещу това. Нему не е чужда мисъльта да се заеме по осезателно за измѣстване на чуждитѣ грозда отъ германския пазарь Германския лозарь, както самия референчикъ и критиката изтъкнаха това, не си правятъ илюзии да измѣстятъ изцѣло вноса на грозда. Това би било невъзможно, понеже вносъ на грдзда въ Германия имаше презъ всичкитѣ годишни времена. Това, което е възможно обаче, то е да се яви Германия съ десертни грозда въ собствения си пазаръ, въ времето, когато климатическитѣ условия позволяватъ това. Важното тукъ да се подчертае е, че ще се яви, когато става най-голѣмия вносъ т. е. времето когато и ние се явяваме съ нашитѣ експортни грозда. За илюстрация на гроздовия пазаръ презъ годината ще си послужа съ даннитѣ за последнитѣ две години. (Даннитѣ за последнитѣ месеци на 1931 г. още не сѫ приключени. Общитѣ цифри за внесеното грозде и стойностьта му, не съвпадатъ съ посоченитѣ цифри въ колонитѣ, защото не сѫ дадени всички страни, които внасятъ съвършено нез.

Вносъ на грозде въ Германия презъ 1930 год. разпредѣленъ по страни-вносителки и месеци.

	Януарий	Февруарий	Мартъ	Априлъ	Май	Юний	Юлий	Августъ	Сеитемврий	Октомврий	Ноемврий	Декемврий	Януар.-Дек.	Стойн. въ 1000 г. мар.
България	—	—	—	—	—	—	—	91	1077	6797	7804	92	15861	697
Белгия	186	223	80	36	20	133	88	100	112	56	107	278	1419	245
Франция	44	—	—	—	—	—	638	21813	58260	62092	5395	107	148349	7380
Гърция	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	157	157	49
Италия	—	—	—	—	—	—	250	37944	131370	132025	33326	590	335505	12713
Югославия	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	115	115	182
Нидерландия	122	4	—	—	4	102	1676	5552	6719	8243	2015	433	24870	2642
Португалия	38	27	—	—	—	—	—	460	3818	2283	81	—	6707	338
Ромъния	—	—	—	—	—	—	—	96	1242	1649	218	81	3286	134
Испания	6940	428	484	25	26	29	109	153	3132	26944	41031	8649	87874	4593
Унгария	—	—	—	—	—	—	—	366	18413	39547	5922	87	64335	1966
Съвет.-Русия	244	—	—	—	—	—	—	—	—	273	1894	42	2453	153
Алжирия	—	—	—	—	—	—	519	1113	172	--	—	—	1804	146
Аржентина	—	—	287	279	577	236	759	—	—	—	—	—	2138	216
Сааръ-Герман	—	—	—	—	—	—	—	8	40	—	—	—	48	4
Всичко .	7538	682	851	365	627	50	4039	67696	225103	281773	102778	10675	702635	31499
Стойность въ 1000 гер. марки	492	63	113	61	74	61	461	3816	9864	11390	4375	729		

Вносъ на грозде въ Германия презъ 1931 год. распредѣленъ по страни вносителки и месеци.

	Януарий	Февруарий	Мартъ	Априлъ	Май	Юний	Юлий	Августъ	Септемврий	Октомврий	Януар.-Окт.
България	—	—	—	—	—	—	—	49	158	6694	6901
Белгия	127	67	73	39	21	13	34	47	31	36	488
Франция	—	48	—	—	—	—	98	18256	71710	57715	147828
Италия	48	—	—	—	—	—	529	33222	69078	190976	293852
Югославия	—	—	—	—	—	—	—	185	813	2973	3971
Нидерландия	61	—	—	—	—	24	1064	2783	1832	4027	9791
Португалия	—	—	—	—	—	—	—	38	2874	1896	4808
Ромъния	—	—	—	—	—	—	—	358	1994	766	3118
Испания	3302	139	4	—	11	—	—	545	2092	19457	25545
Унгария	—	—	—	—	—	—	—	7463	44890	31494	83847
Съвет. Русия	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1146	1146
Алжиръ	—	—	—	—	—	—	313	195	—	—	508
Аржентина	—	—	108	1096	1206	288	72	—	—	—	2770
Саарь-Германия	—	—	—	—	—	—	—	12	—	16	28
Всичко .	3538	254	185	1142	1242	325	2129	63733	196001	317895	586449
Стойн. въ 1000 герман. марки	221	38	39	126	135	41	253	2760	6026	8357	17991

Или Германия е внесла за времето януарий—октомврий.

1931	год.	586.449,000	кгр.	на	стойность	17,991,000	марки
1930	„	70,263,500	„	„	„	31,499,000	„
1929	„	75 296,100	„	„	„	38 631,000	„
1928	„	63,733,000	„	„	„	33,650,000	„
1927	„	48,239,000	„	„	„	23,966,000	„
1926	„	39,569,700	„	„	„	12,896,000	„
1913	„	38,158,000	„	„	„	13,700,000	„

За внасяното грозде е плащала мито за последнитѣ две години както следва:

	1930 г.		1931 г.	
Неплатили мито	9.600	кгр.	100	кгр.
Платили до 5 марки	6,158,100	„	1,950 100	„
„ „ 7 „	63,473,400	„	56,377,200	„
„ „ 15 „	2,300	„	200	„
„ „ 20 „	210,500	„	27,700	„
„ „ 30 „	200	„	—	„
„ „ 45 „	89,900	„	—	„
„ „ 75 „	49,500	„	39,500	„

начителни количества. Цифритѣ въ колонитѣ за гроздето се отразяватъ въ 100 кгр., а стойностьта въ 1000 марки.) Явно е че грамаднитѣ разходи за грозде, увеличени двойно въ сравнение съ положението преди 20 години, сѫ въ ущърбъ не само на търговския балансъ, но и на нѣмското лозарство. Тази цифра, незначителна по отношение ва общия вносъ, е страшна за лозаря, особенно днесъ. Цвѣтущитѣ нѣкога винарски райони западатъ, общата криза усилва темпа на това западане. При това положение нека не се вижда чудно, когато лозаритѣ отъ Мозелъ преди нѣколко години, протестирайки срещу нѣкои клаузи на търговския договоръ съ Испания, давайки изразъ на накипялото си чувство, изгориха архивата и изпотрошиха прозорцитѣ на финансовото управление въ Бернкастелъ. Понастоящемъ чувствителностьта на лозаря е изострена повече Той негодува и търси изходъ. Когато той е претоваренъ съ данъци, плаща надници отъ 150—200 лв. а продава виното 10—15 лв., естествено, че ще се помѫчи да използува благоприятнитѣ възможности, които той би намѣрилъ, ако изкара на пазаря десертно грозде. При туй положение въпроса за десертнитѣ грозда се поставя отъ най-авторитетни мѣста и азъ не се съмнявамъ, че мнозина лозари ще си опитатъ късмета съ десертнитѣ грозда. Менъ ми направи силно впечатление непосрѣдственото участие и интересъ въ това отношение на самитѣ производители. Нѣкои съобщиха малкитѣ опити, които тѣ иматъ до сега. Единъ по заможенъ лозарь въ критиката заяви, че нему отдавна му е направило впечатление, голѣмия вносъ на грозде, който Германия прави и по своя инициатива, той обиколилъ много експортни райони на грозда въ Франция и Италия, за да се опознае непосрѣдствено съ въпроса. Самъ той има млади посаждения и тази година засажда пакъ главно перлъ де ксаба и жуаненъ. (Следва).

В. В. Стрибърни

Болестьта „съчмясване“ по черешитѣ.

Единъ отъ най-разпространенитѣ овощни видове изъ нашитѣ лозя, това е черешата. При едно умѣло съчетание на лозовата и черешовата култура, въ много случаи, черешитѣ могатъ да дадътъ една чувствителна помощь на всѣки лозарь и благодарение на раннитѣ плодове, тази помощь дохожда въ едно време, въ което тя винаги е добре дошла. Като всѣко културно растение така и черешата има своитѣ болести и неприятели, които ако не вземемъ навременни мѣрки, могатъ да причинятъ чувствителни щети. Една отъ честитѣ болести по черешитѣ е, така наречената, *съчмясване*. Причинява се отъ гѫбичката Clasterosporium carpophilum, наречена още Ascospora Beyerinckii Тя напада листата, клонкитѣ и плодоветѣ. Първитѣ признаци на болестьта се явяватъ по листата и то много често още презъ време на цъвтежа. По листата се явяватъ малки, червеникаво-виолетови пѣтна. При влажно време развитието на болестьта върви много бързо и въ кратко време всички листа биватъ обсипани съ подобни петна. Съ течение на времето украската на пѣтната се промѣня. Тѣ ставатъ по-тъмно или по-свѣтло рѫждиво червени, засъхватъ и изпадватъ. При това положение листата изглеждатъ като прострѣляни съ съчми и отъ тукъ названието на болестьта. Нападнатитѣ листа пожелтяватъ и преждевременно окопватъ и съ това, ризбира се, правилното хранене на дървото е разстроено. Какви могатъ да бѫдатъ последицитѣ ако болестьта се явява последователно нѣколко години подъ редъ, е ясно.

Освенъ листата болестьта напада и младитѣ плодове. Сѫщитѣ се развиватъ неправилно и ако успѣятъ да дозрѣятъ тѣ сѫ напълно обезобразени. Младитѣ и крехки още лѣторасти сѫщо не биватъ пощадени. И по тѣхъ се явяватъ кафяви и съ червеникава окрайнина малки пѣтна, отъ които много често се явява и смолотечение.

Предохранителнитѣ мѣрки за борба съ тази болесть трѣбва да започнатъ още въ края на зимата, изобщо преди да е почнало развитието. Състои се въпрѫскан е на дърветата съ 2% обикновенъ бордолезовъ разтворъ, а още по-добре съ 3% разтворъ солбаръ. Презъ лѣтото борбата трѣбва да продължи съ сѫщитѣ разтвори само че услабени до 1%. Трѣбва да се извършатъ най-малко още три пръскания — едно преди цъвтежа, второ следъ цъвтежа и трето следъ узрѣване и прибиране на плодоветѣ.

Описаната на кратко болесть напада не само черешитѣ, но и всички останали костилкови овощия. Сравнително по-често се явява по зарзалитѣ и прасковитѣ. Предпазителнитѣ мѣрки за борба и тука сѫ сѫщи както при черешитѣ. Особенно е важно зимното пръскане, което е отъ значение за всички овощни видове изобщо за да имаме здрави дървета и хубави плодове.

СЪЮЗНИ И ДРУЖЕСТВЕНИ.

РЕЗОЛЮЦИЯ

На лозаритѣ и производителитѣ на лозовъ материалъ въ с. Сухиндолъ, околия Севлиевска.

До г-на Министра на земледѣлието и държ. имоти копие: Министъръ Председателя, Бълг. лозарски съюзъ и сп. „Лозарски прегледъ“.

Днесъ, 21 януарий 1932 година, лозаритѣ и производителитѣ на лозовъ материалъ въ с. Сухиндолъ, свикани отъ мѣстното Лозаро винарско д-во, се събраха въ салона на читалището да разгледатъ въпроса специално по износа на лози отъ сорта „Афузъ Али“ и общо по пласмента на лозовитѣ продукти.

Въ събранието, което бѣше посетено масово, се изнесе въпроса за забраната износа на сорта „Афузъ Али“ и по пласмента въобще на лозовитѣ материали и виното. Следъ станалитѣ разисквания и като се взе предвидъ:

1. Забраната износа на лозовия материалъ отъ сорта „Афузъ Али“ не се оправдава отъ никакви съображения; това е една грѣшка, която само уврежда интереситѣ на производителитѣ на лозовъ материалъ, безъ да има или се очаква нѣкаква полза.

2. Съображенията, че съ позволяването износа на лози отъ сорта „Афузъ Али“ ще се подбие следъ време износа на гроздето отъ този сортъ и че цената му въ такъвъ случай щѣла да се повиши за мѣстнитѣ лозари сѫ неоснователни и не издържатъ критика.

3. Че въ интереса на държавата е износа на каквито и да сѫ материали да се поощрява и засиля, щомъ тѣ се търсятъ, а не да се запрещава.

Вследствие на тѣзи схващания събранието единодушно.

РЕШИ:

I. Да се замоли правителството часъ по-скоро да отмѣни наредбата си за забрана износа на лози отъ сорта „Афузъ Али“. Износа на този сортъ да си остане свободенъ. Такова е и решението на лозарския конгресъ м. г. по този въпросъ

II. Правителството още сега да влѣзе въ преговори съ дъжавнитѣ вносителки, включая и Русия, за сключване на търговски договори за обмѣна на стоки, въ който случай да има специални клаузи за обмѣна на вино и лозовъ материалъ.

III. При тази стопанска и икономическа криза дългъ се налага на всички меродавни мѣста и хора да създаватъ условия за отстраняване и намаляване на злото. Това още повече се налага сега, когато има материали, а тѣзи материали не се търсятъ и стойностьта имъ е спаднала подъ производната цена. Голѣма неправда е, при наличностьта на производство, народътъ да се намира въ лишение и поставенъ въ невъзможность да живѣе спокойно и да твори блага за себе си и за Държавата.

Председатель: Т. Алтъновъ.
Подпредседатель: Ив. Машаловъ.

КООПЕРАТИВНИ.

Д-ръ Ник. Карамболовъ.

За правилния развой на кооперативното дѣло въ винарството въ България.

Началото на кооперативното дѣло въ винарството датира у насъ отъ 1909 год., отъ изграждането на първата българска кооперативна изба въ с Сухиндолъ. Следъ европейската война броя на винарскитѣ ни кооперации се разрастна бърже. Повече отъ 30 винарски кооперации бѣха зарегистрирани. Всички кооперативни ратници и много стопански деятели се вълнуваха отъ радостното чувство, че винарското ни производство налучква правия пѫть и най-добрата производствена форма за българския дребенъ лозарь. Ето вече 11 години минаватъ откакто започна бързия развой на кооперативното дѣло въ винарството. Презъ тоя периодъ развоя на българскитѣ кооп. изби, обаче, не върви много гладко. Напротивъ той отбелеза много зигзаци. Надеждитѣ за тѣхното непрекѫснато нарастване и стабилизиране не се оправдаха напълно. Това може да се обясни отчасти съ условията на производството и пазаря, съ стеклитѣ се непредвидени обстоятелства, както и съ това, че „при всѣка нова работа, при всѣко ново начинание се правятъ грѣшки“. Това положение е, обаче, до известна степень опасно както за самата идея за винарстване на кооперативни начала, така сѫщо и за отдѣлни кооперации. Следъ единъ единадесеть годишенъ периодъ не могатъ да не се потърсятъ грѣшкитѣ и причинитѣ които прѣчатъ за напредъка на винарскитѣ кооперации и за тѣхното повсемѣстно образуване въ всички български винопроизводителни райони. И следъ като се изяснятъ тия причини, спѫнки и грѣшки да се взематъ мѣрки и отстранятъ при сътрудничество на рѫководни компетентни фактори, било въ лицето на стопански кредитни институти като Б. З. Банка, било въ лицето на Съюза на бълг. винарски кооперации.

Какво е положението до днесъ?

Само една часть отъ зарегистриранитѣ кооперации развиха стопанска дейность, другитѣ останаха зарегистрирани на книга. Едни отъ сѫществуващитѣ кооперации повече или по малко закрепнаха, други непрекѫснато се борятъ съ затрудненията за своето закрепване и оцеляване. Безъ да се скрива, нѣкой сѫ въ много трудно положение, едва се крепятъ, едва живѣятъ. Много печално би било, ако нѣкои отъ сѫществуващитѣ кооперации изпаднатъ въ още по-голѣмо затруднение и бѫдатъ принудени да ликвидиратъ. Това би компрометирало хубавата идея за кооперативното винарстване, би се внесло разочарование всрѣдъ кооператоритѣ и едно обезкуражаване на начеващитѣ кооперации. Ето защо е необходимо вниманието и бдителностьта на кооперативнитѣ деятели и на приятелитѣ на кооперацията, както и намѣсата и помощьта на всички отговорни фактори, за да се подкрепятъ въ затруднението и насочатъ кооп. изби въ правилна посока, къмъ правиленъ развой. Сѫщо така, за да могатъ да се основатъ нови изби, въ всички производителни центрове, защото нуждата и интереситѣ на българското лозарство и винарство *диктуватъ създаването на по голѣмъ брой крепки винарски кооперативи*. Въ връзка съ това, въпроситѣ, които се отнасятъ до правилния развой и стабилизиране на упоменатия родъ кооперации заслужаватъ винаги изнасянето имъ предъ обществото и по широкото имъ публично третиране. Страницитѣ на „Лозарски прегледъ“ сѫ винаги на разположение на ония, които желаятъ да допринесатъ нѣщо въ полза на кооперативния напредъкъ. Ние мислимъ, че е дошло време да се разглежда кооперативния въпросъ сѫщо въ ежегоднитѣ конгреси на Бълг. Лозарски Съюзъ. Само чрезъ показъ и уяснения на грѣшкитѣ, недоглежданията, неправилноститѣ на кооперативната вѫтрешна политика, стопанисване, пласиментъ, общото рѫководство ще се дадатъ насокитѣ за правилно организиране и преуспѣване на кооперативното дѣло въ винарството. Съ скриване на грѣшкитѣ и недѫзитѣ се увеличава само злото.

Изследвайки причинитѣ за неправилния развой на винарскитѣ производителни изби ще се спремъ тукъ много накратко върху нѣкои отъ по-главнитѣ. Причинитѣ преди всичко сѫ външни и вѫтрешни. Една отъ най-сериознитѣ външни такива е *мащенското отглеждане* и *неособената заинтересованость* на ония кредитни институти чието призвание е да изграждатъ и подпомагатъ стопанството. Високитѣ лихви на Б. З. Б. и Б. Ц. К. Банка сѫ една отъ първостепенитѣ спънки за правилния имъ развой. Направенитѣ отъ нѣкои кооперации въ миналото заеми извънредно тежко се понасятъ, неизразимо много тежатъ, особено, при настѫпилата остра стопанска криза. Сега се открива една малка надежда. Бълг. винарски кооперации се надѣватъ, че съ назначението на г-нъ д-ръ Н. Сакаровъ за управитель на Б. З. Б. отношенията на банката и усилията ѝ на кредитиране ще се подобрятъ до голѣма степень. Стопанскитѣ и кооперативни разбирания на г-нъ д-ръ Сакарова сѫ известни на мнозина. За нашия случай дължимъ да цитираме единъ пасажъ отъ неговата речь въ качеството му на управитель на банката по случай юбелея на сѫщата на 17.I. т. г. Предъ събранието въ военния клубъ въ София, кѫдето присѫтстваха много официални гости, когато ставаше въпросъ за предвоеннитѣ ни държавни заеми, той каза: „Тѣзи заеми направени при едно друго положение на българското стопанство, на международния пазаръ и стокообмѣна при днешнитѣ измѣнени условия сѫ много тежки. Нека се надяваме, че ще бѫдемъ чути и че ще получимъ едно облекчение по тѣхъ“. Тѣзи разбирания на г-на управителя на Б. З. Б. по отношение държавнитѣ ни предвоенни заеми се съвпадатъ съ гледището на вин. кооперации по направенитѣ отъ тѣхъ въ миналато заеми къмъ З. банка. Направенитѣ предъ Б. З. Б. заеми въ миналото отъ нашитѣ кооперации, сѫ направени при едно друго положение и цени на винения пазаръ. Днесъ тѣ сѫ непоносимо тежки. Дано бълг. винарски кооперации бѫдатъ чути, разбрани и облекчени.

Една отъ вѫтрешнитѣ по-главни причини за негладкия развой на винарскитѣ ни кооперации, е че повечето сѫ управлявани отъ нешколуванъ рѫководенъ персоналъ. Въ юбилейната си речь самъ г-нъ Управителя на Б. З. Б. го отбелеза, подчерта и добави „*Вещо рѫководно лице* въ една кооперация може да бѫде само онова, което има не само специални познания, но и кооперативни разбирания, да бѫде по душа кооператоръ Иначе то е само единъ чиновникъ“.

Затрудненията и лошото материално положение на нѣкои отъ нашитѣ винарски кооперации се дължи на лошо организирания пласиментъ. Вследствие на това постѫплението на пари въ кооперацията е много нередовно, изплащането на кооператоритѣ е не винаги на време. Осигори ли се редовния пласиментъ на кооперативнитѣ произведения, ще се премахне една отъ прѣчкитѣ за развоя на нашитѣ винарски кооперации. За правилното преуспѣване на производителната кооперация, френския голѣмъ кооператоръ Поасонъ, следъ една обиколка въ С. Русия, препорѫчва: *производителната кооперация да привлѣче и заинтересува самия потрѣбитель.* Само така, казва той, производителната кооперация ще разчисти трънливия си пѫть“. И затова на бълг. винарски кооперации предстои да разрешатъ проблема: какъ да привлѣкатъ потрѣбителя, какъ да заинтересуватъ пласьора и потрѣбителя, какъ да го направятъ даже членъ въ кооперацията, за да го заангажиратъ за дѣлото на кооперацията. У насъ кооп. централа „Напредъ“ създаде първомъ потрѣбителния отдѣлъ. Напоследъкъ за-

№ по редъ	Районъ на винарската изба	Основана	Лозарски стопанства		Имоти			Членски вноски и дѣлове	Фондове	Влогове	ДЪЛГОВЕ					Събрано грозде килограми
			Въ района	Членове на кооперац.	Сграда изба	Сждове	Мебели				Българ. Земл. Банка				Частенъ	
											личенъ	варант.	ипот.	всичко		
1	с. Сухиндолъ	1909	1050	129	1041000	2672000	53900	2020100	812900	300000	1400700	1642400	—	3043100	—	410000
2	гр. Сливенъ	1920	7806	273	2451700	2368100	183600	1202900	407100	2637700	417000	2195000	480000	3091600	92000	487000
3	„ Плѣвенъ	1921	6000	203	2671200	1511600	48000	1283800	40900	—	1050000	607000	250000	1907000	1559200	420000
4	„ Вратца	1921	3020	58	49000	170200	8500	183200	117600	—	811400	234400	—	1045800	—	130000
5	„ Чирпанъ	1921	2200	99	—	342500	17600	316300	95200	—	400000	—	—	400000	—	107000
6	„ Ловечъ	1922	—	130	—	664000	98700	395700	100200	—	557600	—	—	557600	113000	92000
7	„ Луковитъ	1922	1675	56	—	103000	4800	31800	7800	49000	57000	—	—	57000	147000	30000
8	„ Анхиало	1923	1438	34	—	878000	4000	—	325500	1500	293000	783800	—	1076900	—	300000
9	„ Ст. Загора	1924	4980	92	1375500	1343200	6000	1374300	3248100	254300	772200	1103400	724400	2600000	—	500000
10	„ Ямболъ	1924	5500	260	2152000	1116000	37000	657900	64170	56400	—	618000	1500000	2118000	1715600	410000
11	„ Ломъ	1924	3655	38	—	69600	—	113500	7400	—	39300	—	—	39300	102000	50000
12	с. Калифарево	1925	908	77	609000	171000	660	206900	3750	204600	52700	365900	—	418600	426000	70000
13	с. Върбовка	1926	600	105	—	151700	1500	232800	39900	—	55200	317000	—	372000	6500	230000
14	гр. Айтосъ*)															

---

*) По нѣмане на сведения отъ кооперация „Св. Трифонъ", Айтосъ графата не е допълнена.

почва да се впуска и въ производството. Но производителния отдѣлъ има сигуренъ пласиментъ благодарение потрѣбителния при централата. Системата на откриване складове, кръчми, даване представителство иде да запълни една празнота. Какво е финансовото и икономическо положение на нашитѣ кредитирани отъ Б. З. Б. винарски кооперации презъ стопанската 1929—1930 год се види отъ следната таблица — извадки изъ отчетитѣ на банката, направени отъ г-нъ К. Нефтяновъ — бившъ главенъ инспекторъ на Б. З. Банка.

Отъ тазя таблица се види:

1) Нашитѣ вин. кооперации сж малки, вложения капиталъ отъ нѣкои въ здания не отговаря на малкото имъ производство;

2) че работятъ съ много чужди срѣдства, като събирането на собствени срѣдства (дѣлове и фондове) е останало на по-заденъ планъ;

3) че взетитѣ въ заемъ пари все пакъ далеко се покриватъ отъ имуществото на кооперациитѣ.

4) Липса на еднаквость при изграждането на кооперациитѣ и различно ползване отъ чужди и собствени парични срѣдства. Тукъ се криятъ сжщо нѣкои отъ причинитѣ за затрудненията на нашитѣ в. кооперации.

Положението на пазаря.

Вина.

Въ пазаря на вината не само че нѣма промѣна, но положението по всичко изглежда че се повече влошава.

Даже и за дестилация слабо се търсятъ по-долнокачественитѣ вина.

Всичко това съвършенно обезсърдчава производителитѣ.

При това положение по-долнокачественитѣ вина отъ северна България, се предлагатъ отъ 3·5—4·5 лв. литъра, а цената на добритѣ южнобългарски и северо български вина се движи отъ 4·5 – 6 5 лв. литъра.

Споредъ сведения отъ специалиститѣ и търговцитѣ които сж обиколили напоследъкъ всички винарски райони, общо взето качеството на тазгодишнитѣ вина е отъ срѣдно до добро, като на много мѣста имаме превръщане и др. болести вследствие загниване на гроздето, както и недостатъчната киселиность на мжстьта.

По-доброкачествени сж вината отъ следнитѣ райони: *Южна България* — Сливенъ, Ямболъ, Чирпанъ, Карнсбатъ, часть отъ Пазарджишко, Станимака, Пловдивско и др.; *Северна България*— Горна-Орѣховица, Плѣвенъ, Бѣла Черква, Сухиндолъ, районитѣ съ хълмисти мѣстности въ Видинско, Преславъ и други,

Като се има предъ видъ, че за значителенъ износъ на вина не може и дума да става, и при извънредното постоянно затѣгаще се положение на мѣстния пазаръ; то безъ радикални мѣрки отъ страна на държавата за облекчение винарската криза, лозарското ни производство отива къмъ катастрофа.

Още тази пролѣть се налагатъ енергични рационални мѣроприятия, като улесняване дестилацията въ спиртъ на долнокачественитѣ вина, и осигуряване превилегии на виненея спиртъ предъ индустриалния; забрана вноса на суровия материалъ (тиргия, калциевъ тартаратъ) нуженъ за производството на винена киселина, като по този начинъ се принудятъ фабрикитѣ да купуватъ суровия материалъ отъ мѣстенъ произходъ; улеснение производството и консумацията на безалкохолнитѣ гроздови продукти въ формата на сайдеръ, безалкохолни вина, гроздовъ сиропъ, мармелади и пр.; ефикасна подкрепа и реорганизация на винарскитѣ кооперации за модернизирване и типизирване на виненото ни производство, уреждането на гроздови курорти и въобще пропаганда и улеснение консумацията и износа на гроздето въ прѣсно състояние.

Съ общи усилия по този начинъ трансформирано лозарското ни производство, ще може по безболезнено да изживѣе грозящата го катастрофа.

Джиброва и сливова ракии.

Въпреки ограниченитѣ запаси отъ сливова ракия цената на която се движи отъ 0·73—0·75 лв. градуса, очакваното раздвижване поне въ пазаря на джибровата ракия също не се оправда.

Джиброва ракия се предлага по 0·40—0 42 лв. градуса, безъ изгледи за повишение.

А винения спиртъ струва вече 0·45 лв. градуса.

Облагородени лози.

Търсенето на облагородени лози е сведено до минимумъ и ако не се улесни по нѣкакъвъ начинъ износа на една значителна часть отъ облагороденитѣ лози — също и пипиниериститѣ ги очакватъ голѣми загуби.

Ценитѣ сж съ тенденция къмъ спадане и варириратъ: 1) Афузъ-Али, Димятъ и др. десертни отъ 2—3 лв. пржчката. 2) Обикновенни винени сортове отъ 1·50—2 лв. пржчката.

Винения пазаръ въ чужбина.

Вследствие различнитѣ изкуственни прѣчки създадени напоследъкъ въ отдѣлнитѣ страни, (отпускане чужда валута, повишение митата и пр.) износа на вина отъ различнитѣ страни е сведенъ до минимумъ.

При новосъздаденото положение международната търговия съ вина се свежда вече до издействуването на известни контигенти между отдѣлнитѣ страни и то на компенсационни начала.

Австрия. Поради ограничение вноса на вина отъ чужбина, цената на мѣстното производство е съ тенденция къмъ покачване.

Добритѣ вина се купуватъ по 8 лв. литъра франко производителя.

Водятъ се преговори съ Югославия и Унгария за вноса на вина на компенсационни начала.

Унгария. Предъ видъ на това, че е разрешено изваряването на единъ значителенъ $^0/_0$ отъ долнокачественитѣ мѣстни вина, то цената на добритѣ вина отива вече къмъ повишение.

Югославия. Вследствие експортнитѣ премии които Югославия плаща за изнесенитѣ вина, нѣкой страни като Швейцария, сж вече увеличили вносното мито въ повече съ равностойността на експортната премия.

Това, както и нѣкой валутни и др. ограничения правени отъ Югославянското правителство, сж дезорганизирали напоследъкъ значително износа на вина.

Забранено е вече производството и износа на вина отъ Отело.

Италия. Въ пазаря на вината цари затишие, поради ограничения износъ. Ценитѣ на мѣстния пазаръ се движатъ отъ 0·30—0·40 лв. градуса.

Франция. Вследствие разрешената дестилация на голѣмъ процентъ отъ всички вина, пазаря е съ тенденция къмъ повишение.

Ценитѣ се движатъ вече отъ 5—6 лв. литъра.

Вноса на гръцки и испански вина поради правенитѣ ограничения е сведенъ до минимумъ.

Швейцария. Пазаря на вината нормаленъ.

Има интересъ къмъ унгарскитѣ вина съ каквито вече сж станали известни здѣлки.

Германия. Ценитѣ на вината отъ мѣстенъ произходъ иматъ задоволителна цена и търсение т. е. отъ 7—8·50 лв. литъра.

Внасятъ се ограничени количества отъ Югославия, Испания и Унгария.

Чехия. Вследствие ограниченията правени отъ страна на държавата при вноса на вина, както и поради низкитѣ цени на мѣстното производство (отъ 7—8 лв. литъра), вноса на вина е сведенъ до минимумъ.

Разни.

Отъ 7 до 11 мартъ се свиква отъ международното винарско бюро въ

Парижъ конференция, съ участие на членоветѣ отъ международното винарско бюро, стопанския комитетъ при обществото на народитѣ, международния земледѣлски институтъ — Римъ; международната търговска камара и пр.

Тази така важна конференция ще разпредѣли работата си на два комитета отъ които въ единия ще се разисква общо за международната винарска политика, а въ другия — специални въпроси.

По-важнитѣ въпроси сложени за разглеждане сѫ: — алкохолната забрана, данъка и акциза върху вината, развитие консумацията на десертнитѣ грозда, засаждането съ лозя, насърдчение изваряването на вината въ спиртъ, кредита и винарскитѣ кооперации, пропаганда консумацията на вината, рѣзидбата на лозята, борба съ фалшификацията на вината, запазване произхода на вината и уеднаквяване методитѣ за анализа на вината и мъстьта.

W.

ХРОНИКА.

XII-тия лозарски конгресъ ще се състои на 28, 29 февруарий и 1 мартъ т. г. въ София и заседава въ аудититория 45 на бул. „Дондуковъ“ и ул. „Тетевенска“.

Съ настоящата кн. 20 – последната, се приключва XVI год.—931 на сп. „Лозарски прегледъ“. Кн. 1 отъ год. XVII — 932 год. ще излѣзе въ началото на м-цъ мартъ. Умоляватъ се досегашнитѣ абонати да издължатъ абонамента си за 932 год. като изпратятъ 60 лева съ пощ. записъ или препоръчано писмо на адресъ:

Списание „Лозарски прегледъ“ — гр. Плѣвенъ.

Зарѣзанъ (Св. Трифонъ) е на 14 февруарий; той е традиционния и патроненъ праздникъ на лозаря, лозата и виното.

Всѣки лозарь е дълженъ да вземе активно участие въ тържественото му отпразднуване. Лозарскитѣ дружества и кооперации трѣбва да организиратъ **зарѣзански вечеринки и излети до лозята**, на които покрай веселието да се разясни и проагитира необходимостьта и ползата отъ организирането на лозаря въ лозарски дружества и кооперации за защита интереситѣ на поминъка си.

Лозари, използувайте Зарѣзана за събиране на членски вносъ и абонаментъ за 932 г. на списание „Лозарски прегледъ“, органъ на Българския Лозарски Съюзъ“, единствения вашъ защитникъ.

По инициативата на съюзнитѣ агитатори г. г. Т. Алтъновъ и Ив. Машаловъ и на мѣстнитѣ интелигентни лозари въ с. Бѣла Рѣка, севлиевско, е основано професионално-просвѣтно лозарско д-во подъ именованието „Гроздъ“.

Българска въздържателна фе-
ация. На 24 т. м. въ София й се съ-
II-та ред. секция на федералния съ-

Следъ докладитѣ съвета взе и следното решение:

1. Възстановяването на Ученическия Възд. съюзъ отъ М-вото да стане при запазване пълната самостоятелность на съюза;
2. Детскитѣ учен. въздърж. групи да се числятъ само къмъ Учителския Възд. съюзъ;
3. За праздници на движението да се запазятъ за въ бѫдеще само „Деньтъ на гроздето и плодоветѣ“. презъ м. септември и „Денъ на трезвеностьта“; презъ времето на годишнината отъ забрана на алкохола въ Америка“ и пр.

Приeто е за колективенъ членъ на Съюза лозарското професионално-просвѣтно д-во „Гроздъ“ въ с. Бованъ, Б. Слатинско и за индивидуаленъ такъвъ г. Иорданъ Д. Бѣливановъ отъ с. Дебелецъ, В. Търновско.

Назначената отъ М-вото на финанситѣ комисия за изработване законопроекта за измѣнение на данъчнитѣ закони продължава своята работа. Въ подкомисията за измѣнение и допълнение на закона за акцизитѣ и патентовия сборъ върху питиетата, за облагане на материалитѣ, отъ които се вари ракия, за спирта, пивото и пр. преобладава мнението да се опростятъ до минимумъ формалноститѣ, предвидени въ сегашнитѣ закони и да се намали възможно повече облога върху производителнитѣ лозари.

Това тя може да постигне напълно, ако пресѣче пѫтя на контрабандата и ако изостави мисъльта да гарантира непременно на държавното съкровище толкова постѫпления отъ облога на гроздовитѣ продукти колкото е имало презъ последнитѣ години. Данъчнитѣ тяжести на българския лозарь сѫ прѣко силитѣ му. Трѣбва часть отъ тѣхъ да бѫдатъ прехвърлени върху други производства.

Комисията за измѣнение и допълнение на наредбата за контрола на гроздето, овощията и зеленчуцитѣ, предназначени за износъ, привърши своята работа. Наредбата се измѣня въ законопроектъ, който ще бѫде изготвенъ въ окончателна форма отъ М-вото на земледѣлието, като се иматъ предвидъ изказанитѣ отъ комисията мнения по цѣлата материя.

Когато законопроекта бѫде готовъ, ще дадемъ по-важнитѣ му постановления.

Настояванията на Бълг. Лозарски Съюзъ да се възложи на Б. З. Б. да доставя и занапредъ, както е било до миналата 1930 година нуждния на лозаритѣ *синь камъкъ*, дадоха своя резултатъ. Банката е решила да закупи и достави на консигнационни начала едно голѣмо количество доброкачественъ синь камъкъ, съ чистота 98-99% сухъ, на едри кристали и въ дървени варели съ тегло не повече отъ 250 кгр. нето.

Половината отъ синия камъкъ трѣбва да бѫде представенъ въ Варна или Бургасъ най-късно на 1.IV т. г., а другата половина на 1.V.

Синиятъ камъкъ ще се продава отъ банковитѣ клонове по костуема цена, къмъ която ще се прибави по 50 ст. на кгр. комисиона за банката.

Опредѣления краенъ срокъ за представяне на офертитѣ 25.I е продълженъ до 5.II, за да се даде възможность на повече конкуренти да се явятъ на търга.

При това положение, лозаритѣ ще иматъ синия камъкъ на най-износни условия при Б. З. Б., за това да не се обвързватъ съ никого другиго.

Увѣренията и личнитѣ карти за право пѫтуване по Б. Д. Ж. по намалената тарифа по случай XII редовенъ лозарски конгресъ сѫ отпечатани. Лозарскитѣ д-ва, кооперациитѣ и индивидуалнитѣ членове да съобщятъ въ Съюза по колко такива ще имъ сѫ нуждни, за да имъ бѫдатъ изпратени и да могатъ до конгреса да ги попълнятъ и да облепятъ личнитѣ карти съ портрета на носителя. Индивидуалнитѣ членове да върнатъ личнитѣ си карти въ Съюза, за да се положи съюзния печатъ върху портрета. На личнитѣ карти на членоветѣ на д-вото и кооперациитѣ ще се поставя върху портрета печата на съответното д-во или кооперация.

Тия, които иматъ личчи карти отъ миналитѣ години, нѣматъ нужда отъ нови такива. Тѣ ще имъ послужатъ и за предстоящия конгресъ и за бѫдещитѣ. Увѣренията обаче, важатъ само за даденъ конгресъ, затова всѣки, който ще посети конгреса, трѣбва обезателно да бѫде снабденъ съ ново увѣрение — отъ тази година за XII конгресъ

Постоянното присѫтствие на Б. Лоз. Съюзъ е възложено на г. г. Т. Алтъновъ, председатель на лозаро-винарското д-во въ Сухиндолъ и Ив. Машаловъ, членъ на контролния съветъ на Съюза, да обходятъ повечето отъ лозарскитѣ пунктове въ Северна България и на устроени за цельта събрания да изтъкнатъ положението на българскитѣ лозари и необходимостьта отъ подобрението имъ; да запознаятъ лозаритѣ съ целитѣ и придобивкитѣ на Б. Л. С. и да изтъкнатъ нуждата отъ организирането имъ въ отдѣлни лозарски д-ва, сѫществующитѣ такива да засилятъ дейностьта си, а кѫдето нѣма — да се основатъ.

На сѫщитѣ е възложено да събиратъ членски вноски за Съюза, абонаментъ за „Лозарски прегледъ", помощи и пр.

Умоляватъ се дружествата, кооперациитѣ и частнитѣ лозари да иматъ пълна вѣра въ тѣхъ и да указватъ пълно съдействие при изпълнение на възложената имъ отъ Съюза и поета отъ тѣхъ доброволно работа.

Всѣки колективенъ и индивидуаленъ членъ трѣбва да внесе въ съюзната каса членския си вносъ за изтеклата 1931 и за миналитѣ години, споредъ както му е събщено отъ съюзната канцелария.

Съюзътъ е получилъ вече доста порѫчки за поцинкована тель и Т. желѣза за телени конструкции на десертнитѣ лозя, които е далъ на фабрикитѣ за изпълнение. Съ първитѣ параходи, следъ откриване на навигацията, стоката ще пристигне на най-близкото дунавско пристанище и отъ тамъ препратена на мѣстопредназначението си.

Умоляватъ се всички лозари, които се нуждаятъ отъ поменатитѣ материали, да побързатъ да дадатъ порѫчкитѣ си чрезъ д-вата или мѣстната популярна банка, за да може най-късно до края на м. априлъ теленитѣ конструкции да бѫдатъ вече поставени въ лозята.

Вина: бѣли, червени и безалкохолни, типови, приготвени отъ 12—13·5 градуси отъ реколтата на 1931 год. продава **Кооперация „Защита"** с. Бѣла-Черква Търновско.

Нуждающитѣ се отъ вино да се отнесатъ до управлението на сѫщата.

КНИЖНИНА.

Излѣзла е отъ печатъ книгата „Изследвания влиянието на различни разстояния между главинитѣ върху силата и плодородието на лозата" отъ Ст. Икономовъ, директоръ на Държ. Лоз. Оп. Станция, Плѣвенъ — официално издание на Станцията.

Чит. "Съгласие" гр. Плѣвенъ.

Всичко отнасяще се до

Българския Лозарски Съюзъ—София,

като: членски вносъ (по 2 лева на декаръ), помощи, протоколи, писма и пр. да се изпраща на адресъ:

До г-на Дончо Бъчваровъ, секретарь на Бълг. Лозар. Съюзъ
ул. „Гурко“ № 12 — София Телефонъ № 51-56.

Български лозари, открива се подписка за списанието

„ЛОЗАРСКИ ПРЕГЛЕДЪ“

Год. XVII. 1932 год.

Органъ на Българския Лозарски Съюзъ – София, ул. „Гурко“ № 12.
РЕДАКЦИЯ И АДМИНИСТРАЦИЯ ПЛЕВЕНЪ.

Списание **„Лозарски прегледъ“** е единственото лозарско и винарско списание въ България. Списва се при сътрудничеството на най-добритѣ агрономи, специалисти и практици лозари и винари.

Единственъ защитникъ на интереситѣ на лозаритѣ и винаритѣ.

Редовното му излизане е гарантирано. ЦЕНА 60 ЛЕВА ГОДИШНО ПРЕДПЛАТА.

Всичко да се изпраща на адресъ: сп. „ЛОЗАРСКИ ПРЕГЛЕДЪ — Плѣвенъ.

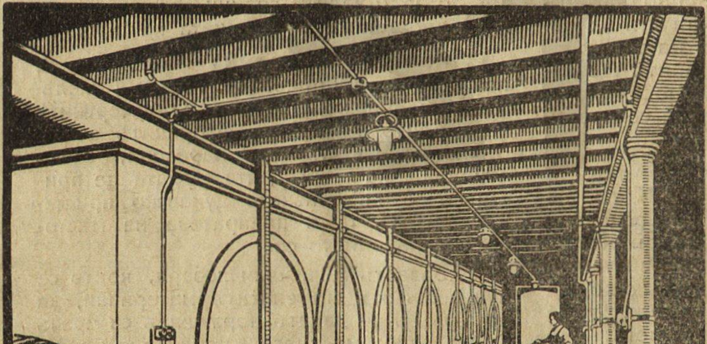

Цементовитѣ бъчви на БОРСАРИ постлани отвѫтре съ стъкло и „ебонъ“ ви спестяватъ МѢСТО ВРЕМЕ ПАРИ!

Идеално пригодени за вина, спиртни произведения, алкохолъ, масла и др.

Построени до сега бъчви за повече отъ 8,000.000 хектолитра!

КОРЕСПОНДЕНЦИЯ НА НѢМСКИ, ФРЕНСКИ, АНГЛИЙСКИ ИЛИ ИТАЛИЯНСКИ ЕЗИЦИ;
ПРОСПЕКТИ, ОФЕРТИ, СЪВЕТИ И ПР. БЕЗПЛАТНО ЧРЕЗЪ

BORSARI & Co, Zollikon-Zürich, **Швейцария**

Кѫща основана 1873 година.

КЛОНОВЕ: Paris, Béziers, Oran, Alger, Mailand, Frankfurt — M.

Кооперативна печатница „Изгрѣвъ“ — Плѣвенъ № 19.